

نیاز به سرمایه‌گذاری داشت تا بتواند هم امنیت انرژی کشور را تأمین و هم از نظر اقتصادی به کشور کمک کند. چراکه یکی از امتیازات کشور ما همین صنعت است و باید در آن سرمایه‌گذاری صورت بگیرد تا بتواند به‌عنوان پیشران اقتصاد، زمینه توسعه بخش‌ها و صنایع دیگر را فراهم کند. اما این اتفاق طی سال‌های اخیر نیفتاد. لذا با توجه به شناختی که از صنعت داشتیم، نیازهای سرمایه‌گذاری را شناسایی و احصا و برای به سرانجام رساندن آن برنامه‌ریزی کردیم. از همه مهم‌تر نگاه این دولت بود؛ اینکه باید بتوانیم بحث مهم سرمایه‌گذاری را با راهکارهایی جلو ببریم جهت جلو ببریم. با توجه به این شناخت و رویکرد، در این زمینه اقدامات را آغاز کردیم و از روز اول یک برنامه‌ریزی منسجم انجام دادیم و مشخص کردیم اولویت در سرمایه‌گذاری کدام پروژه‌ها هستند. سرمایه‌گذاری کدام پروژه‌ها بسیار نیاز به سرمایه‌گذاری دارند و آنها را به دو دسته کوتاه مدت و میان مدت تقسیم‌بندی و مسیر توسعه را آغاز کردیم. در رابطه با سرمایه‌گذاری از ظرفیت‌های مختلف کشور در بحث تأمین منابع مالی هم استفاده کردیم و خوشبختانه تا امروز که خدمت شما هستم، بالغ بر ۴۵ قرارداد و تفاهمنامه به ارزش ۱۶٫۵ میلیارد دلار امضا شده که آن تفاهمنامه‌ها هم عنقریب همه منجر به قرارداد می‌شوند. این است که می‌گوییم نگاهمان به وین نبوده است.

از طرفی هم ظرفیت صادرات نفت‌مان را افزایش دادیم. صادرات نفت و میعانات گازی ما به سبب تحریم‌ها در دولت قبل هم پایین بود. چنان‌که اوایل که به وزارت نفت آمدم، گزارش‌ها و مکاتباتی از وزیر محترم سابق دیدم که حتی پیش‌بینی می‌کرد این میزان صادرات هم کاهش پیدا کند. این مکاتبات ایشان با رئیس جمهور وقت آن زمان یعنی آقای دکتر روحانی و همین‌طور آقای دکتر رئیسی -که تازه آمده بودند- است. ایشان دلایلی آورده بودند و حتی احتمال کاهش صادرات را هم پیش‌بینی می‌کردند.

اما الحمدلله رب العالمین، با اتکال به تمامی ظرفیت‌های خود وزارت نفت، پتانسیل‌ها، روش‌های مختلف قراردادی و شناسایی کردن خریداران مختلف، خوشبختانه از همان ماه اول، یعنی از همان شهریورماه، به مرور هم صادرات نفت خام و هم میعانات گازی را افزایش دادیم. هیچ‌گونه تحریمی هم کم نشده و هیچ‌گونه تخفیفی هم در تحریم‌ها داده نشده است. همان تحریم‌های سخت و

سخت که حتی بدتر هم شده است. اگر یادتان باشد، در دریای عمان سراغ کشتی‌های ما آمدند که برادرانمان در نیروهای مسلح بخصوص نیروی دریایی سپاه اقدام به آزاد کردن نفتکش ایران کردند. حالا شما یک یاد مورد را شنیدید، ولی چند مورد مشابه دیگر نیز اتفاق افتاد که خوشبختانه با توان خوبی که نیروهای مسلح داشتند، حملات مهار شدند.

در این زمینه با سخنگوی سپاه نشستیم و قوی به هم دادیم. گفتیم از بُعد تولید نفت خام و میعانات گازی و فرآورش و عقد قراردادهای ما عهده دار مسئولیتیم و حفظ دریا و امنیت صادرات نفت هم با نهادهای نظامی و سپاه باشد؛ و الحمدلله این اتفاق رقم خورد و منجر شد که صادرات خوبی هم در نفت خام و هم در میعانات گازی داشته باشیم. در نهایت این افزایش صادرات باعث شد قدرت چانه‌زنی دوستانمان در وین هم اضافه شود و واقعاً هم امریکایی‌ها و هم کشورهای که ما را تحت تحریم‌های ظالمانه قرار داده‌اند، به این نتیجه رسیده‌اند که به مرور این تحریم‌ها بی‌اثر می‌شود و قصد آنها مبنی بر کاهش صادرات و رساندن آن به صفر، ممکن نبوده و نیست. چنین اتفاقی نیفتاده و حتی اکنون دارد برعکس می‌شود. این امر باعث شد به هر جهت دشمنان ما مأیوس شوند. حضرت آقا هم در یکی از جلسات یکی، دو ماه پیش که با فعالان اقتصادی داشتند، فرمودند که امروز یکی از عبادات بزرگ همین بحث تولید و صادرات نفت خام و میعانات گازی در این شرایط سخت است. خوشبختانه به تبع آن، این درآمدها هم به‌طور جد و کامل وصول می‌شود. یعنی به جایی می‌فروشیم که کامل وصول درآمد ارزی داشته باشیم و این موضوع کمک بسیار مهمی به درآمد ارزی کشور کرده است. این کلیات مصادیق بی‌اعتنایی صنعت نفت به مذاکرات وین است.

به مسأله سرمایه‌گذاری اشاره کردید که در سال‌های گذشته به آن کم لطفی و بی‌توجهی شده بود. دقیقاً چه اتفاقی افتاده بود؟

سرمایه‌گذاری در صنعت نفت سه بخش دارد؛ اول، بازسازی و نوسازی تأسیساتی که قدمتی بالای ۵۰ سال دارد؛ عمر تأسیسات نفتی در تمام کشورهای نفتخیز ۲۵ سال است؛ اما در ایران این تأسیسات (بویژه در فلات قاره یا مناطق نفتخیز) عمری بالای ۵۰ سال دارند و نیازمند بازسازی و نوسازی هستند.

در رابطه با سرمایه‌گذاری از ظرفیت‌های مختلف کشور در بحث تأمین منابع مالی هم استفاده کردیم و خوشبختانه تا امروز که خدمت شما هستم، بالغ بر ۴۵ قرارداد و تفاهمنامه به ارزش ۱۶٫۵ میلیارد دلار امضا شده که آن تفاهمنامه‌ها هم عنقریب همه منجر به قرارداد می‌شوند. این است که می‌گوییم نگاهمان به وین نبوده است. از طرفی هم ظرفیت صادرات نفت‌مان را افزایش دادیم

لذا سرمایه‌گذاری نیاز دارد علاوه بر تداوم تولید، تأسیسات نفتی کشور از تأسیسات سرچاهی تا پتروشیمی‌ها دچار حادثه نشوند.

دوم، مسأله سرمایه‌گذاری مربوط به حفظ و نگهداشت تولید است. در واقع اگر بخواهیم همان میزان برداشتی را که در ابتدای یک سال از میادین گاز و نفت داشته ایم، برداشت کنیم نیاز به سرمایه‌گذاری در زمینه حفظ و نگهداشت تولید داریم. برای این کار نیاز است که علاوه بر حفاری چاه‌های جدید، برخی چاه‌های قدیمی را تعمیر کنیم. بنابراین زمانی که چاه جدید را احداث کنیم به تأسیسات سرچاهی، خطوط لوله و یک مرکز جمع‌آوری جدید نیاز است و با سرمایه‌گذاری که البته مبالغ کمی هم نیست، این امر امکانپذیر است.

متأسفانه در حوزه گاز، برخی پالایشگاه‌های گازی زیر ظرفیت کار می‌کنند. چراکه در بالادست میادین گازی سرمایه‌گذاری صورت نگرفته، چاه‌های جدید حفاری نشده و چاه‌های موجود نیز تعمیر نشده و فشارافزایی صورت نگرفته است. در نهایت این مسائل منجر به افت فشار و افت تولید شده است. به طوری که پالایشگاهی که قرار بود ۸۰ میلیون مترمکعب گاز دریافت کند، در حال حاضر ۶۵ میلیون مترمکعب گاز وارد آن می‌شود. به همین خاطر در زمینه پالایشگاه‌های گازی ما تا ۷ یا ۸ سال آینده نیازی به ایجاد ظرفیت جدید نداریم؛ چراکه ظرفیت تولید میادین گازی افت کرده و ظرفیت پالایشگاه‌ها خالی مانده است. این حفظ و نگهداشت هم برای تولید است و هم برای ظرفیت‌های پالایشی.

نوع سوم سرمایه‌گذاری مورد نیاز صنعت، مربوط به افزایش تولید است. زیرا قصد نداریم روی رقم‌های فعلی تولید نفت و گاز درجا بنشینیم. کشور در حال توسعه است و با توسعه صنایع، افزایش مصرف انرژی را خواهیم داشت. علاوه بر این، افزایش تقاضای بخش‌های دیگر مانند خانگی و نیروگاه‌ها نیز اتفاق می‌افتد و ما نیازمند تولید بیشتر انرژی هستیم.

در بحث نفت هم باید ظرفیت را افزایش دهیم؛ چراکه نمی‌خواهیم روی این ارقام ۳ میلیون و ۸۵۰ هزار بشکه تا ۴ میلیون بشکه ظرفیت تولید فعلی باقی بمانیم. باید درآمدهای نفتی برای سرمایه‌گذاری و توسعه کشور صرف شود و فقط صنعت نفت و گاز مدنظر نیست؛ توسعه سایر بخش‌ها از جمله صنایع سنگین، نیروگاهی راه‌آهن و سدسازی نیز باید با